

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mítj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

LOS DOS TRENES.

EM estat a dos travessos de dit de un cataclisme, produhit pel-xoque de dos trens que marxavan a tot vapor y en direcció oposada, per la mateixa línia.
Un tren de mercancies: lo govern conservador.
Un tren de passatjers: la Junta central del Cens.

Línia: l'alegalitat.
Lo tren del govern va carregat de contrabando electoral. Si poguessen registrar aquells vagons precintats, hi trobaríem una quantitat enorme de aquella substància titulada «tant se me'n dona»; molts bòts de «orgull canovi» qu' es un veneno dels més actius; molts barrils de «principis liberals adulterats»; molts fardos de vestits reaccionaris destinats a usarse a l' hora oportuna... hi trobaríem ademés lo sentit jurídic transformat en reals ordres manant suspendre a tots los ajuntaments que fan nosa, l' encasillat electoral y moltes altres endergas pel mateix estil, inútils ó perniciosas.
Lo tren de la Junta central del Cens es un exprés, que sols porta passatjers: personas de totes las classes socials, de totes las condicions y de totes las idees. Lo únich qu' está previngut en totes las estacions del trànsit, es que no s' admetin reaccionaris, per ser uns viatjers massa molestos. Las moltes personas que utilisan lo tren de la Junta del Cens ansian arribar, rodant sobre 'l carril de la ley, a la gran estació del Sufragi universal, ahont s' ha de entregar al poble, contra taló, qu' en lo cas present será una candidatura, 'l desitjat equipatge de la soberania de la nació.
Aqui tenen plantejat lo succés.
Naturalment, lo tren de la Junta central del Cens inspira moltes gelosias. No falta qui s' ha proposat ferlo descarrilar de bonas a primeras, a riscos de que ocurri una catástrofe.
Se parla, entre altres, de certs desperfectes de consideració ocorreguts per las inmediatecions de la estació de la Corunya.
Afortunadament va funcionar lo telégrafo, y 'ls maquinistas y jefes del exprés van tenir coneixement exacte del atentat, y resolt a reprimirlo, van empendre la marxa a tot vapor.
Seguian lo seu camí sense novetat, quan de una curva de la línia veuben sortir fum y senten l' estrepit de un altre tren. Era 'l convoy del govern que volia interposarse al pas del exprés.
—'La línia es meua!—cridava Antonet lo guenyo, encarregat de dirigir la màquina intrusa.
—'Atreveixte a passar!—exclamavan los maquinistas

del exprés. Y tots los passatjers aplaudian plens d' entusiasmisme.

No hi ha més que una línia, es a dir: no hi ha més que una legalitat. Diga lo que vulga 'l govern, la Junta del Cens es soberana dintre de las atribucions que la ley li senyala. Tè per encàrrech lo manteniment de la sinceritat electoral. Quan dicta una resolució, aquesta resolució s' ha de cumplir. Lo govern no s' hi pot negar, per més que li cogui. De altra manera ¿de qué dimontri serviria la citada Junta? ¿A qué vindria la seva constitució? ¿A qué las sevas reunions?

Precisament, la ley l' ha instituhida per evitar los abusos tradicionals del govern, per posarli 'ls peus a rotllo, per correjir tots los seus excessos.

Y ademés: segons los reglaments de ferro-carrils, los trens de mercancies han de cedir, en tots los cassos, lo pas, als trens de passatjers.

Antonet lo guenyo no 's volia convencer, y las dos locomotoras, ab los fanals vermells encesos, fumejant per tots los forats, amensadoras, estavan paradas l' una enfront de l' altra.

Un dels conductors del exprés vá dir:
—Aixis no hi podem estar: demano que 's convoqui al moment reunió de accionistas.

—'Si que la fariam bona!—crida 'l guenyo.—'Convochar a uns accionistas que en sa gran majoria son partidaris vostres!... ¡Gran mal vos ne fariu!...

—'Y donchs, qué s' ha de fer?
—'Veuréu: deixéme repartir las accions, a la mida del meu gust, y quan la Junta siga mèva, llavoras convoquéula sempre que volguéu.

—'Quin talentarrol!...
Algú vá proposar que se sometés aquell cas a una certa senyora, que gosa de altissima influencia.—Que ella decideixi, quin tren tè dret a passar primer, si 'l de passatjers ó el de mercancies.

—'Nó, burrangos: exclamaren altres: a aquesta pobra senyora la comprometieram massa. Fos quina fos la seva resolució, sempre una de las dos parts quedaria descontenta, y aixó cediria en desprestigi de tant alta persona.

—'Y donchs?
L' Antonet s' estirava 'ls poch cabells que li quedan.

Tot de un plegat se recordá de que 'l seu antecessor en la direcció de la màquina, solia conjurar tots los conflictes aplasant la resolució dels mateixos. Ell llavoras se 'n burlava molt; pero al últim ha hagut de pagar tribut a la mateixa tàctica.

Desfentse en cumpliments ab los mateixos a qui poch avants tractava d' esclafar, los hi ha demanat per favor que li concedissen un plasso per resoldre, tot reconeixent que tenian rahó; qu' ell estava acalorat; que, portat pel malehit genit, ni menós sabia lo que 's feya.

Y 'l plasso se li ha concedit.
Un plasso que li servirá per fer vapor y recular a la carrera.

Aixis gasta 'l carbó de pedra 'l tren de mercancies del govern, desfent lo camí fet, tornant ben ó mal resigant a l' estació de origen, y buscant la seva salvació en lo primer desvio que se li presentí.

No hi haurá xoque; pero 'l tren exprés, passarà endavant,

xiulant ab tota la forsa del vapor que bull en sas entranyas al tren de mercancies. P. K.

Varsovia ha sigut fusellat un sargento acusat de haver assessinat a tres voluntaris. L' infelis reo protesta fins al últim moment de la seva ignocencia; pero no li valgué res. Quatre balas al cap ofegaren la véu en sos llabis.

Ja es mort. Quan velshi aquí, que tot de un plegat se presenta un individuo declarantse autor del triple assessinat. ¿Qué fan en cassos aixis los jutjes que han arrebatat injustament la vida de un infelis? Hi ha ocasions en que 's comprén lo suicidi.

A la sola noticia de qu' en Sagasta estava próxim a arribar a Zaragoza, la gent del Pilar va entusiasmarse de tal manera, que no semblava sino que s' havia ja proclamat... la dallonsas.

Hasta 'l riu que passa per allá, há pujat de nivell un metro y mitj.

¡Pobre situació, ja estás tu ben fresca! Per rebre en Sagasta, fins l' Ebro s' engresca...

En Martos sempre al costat de 'n Cánovas, ajudantlo en tot y per tot, ab la seva paraula y ab lo seu vot. ¿Y qué demana en cambi? Vinticinch districtes pels seus amichs.

En temps de Judas Iscariot aquests serveys se pagavan ab trenta diners.

Y 'l que 'ls rebia solia penjarse. ¡Encare que més penjat que D. Cristino, ni las pansas que 's posan a secar al sol!

En la Junta del Cens, lo qui ab més calor defensa las barbaritats del govern es lo senyor Martos.

Milló: 'ls liberals així veyém las cosas ben netas: don Antón es lo butxi, ell... es l' estira-cordetas.

—'Que vosaltres heu suspés tant cents ajuntaments!—diuhen indignats los fusionistas, encarantse ab los conservadors.

—Que quan erau al candelero vosaltres, ne vareu suspendre una dotzena y mitja més que nosaltres. Y aixis van tirantse en cara 'ls atropellos que han comés los uns y 'ls altres.

Seria del cas, que 'l país demanés la paraula y digues:—Senyors, tots m' heu atropellat a qui més ha po-

gut: los únichs que no m' han fet cap mal son los republicans. Ells sols tenen autoritat pera practicar de la manera deguda la sinceritat electoral.

Ara diu que 'l govern, per treures a n' en Martinez Campos del davant, l' enviarà de capità general a las islas Filipinas.

Ja 'ls planyo als pobres *manilos*.

Preparéuvs, igorrotos,
y compreu forsa aygua-naf...
no us ne darà poch de sustos
lo vencedor de Calaf!

Lo que hi ha, es que sembla que don Arseni comprén la jugada y mostra poca afició a embarcarse.

Lo qu' ell diu:—Aquest govern
vol que jo abandoni 'l punto ..
y a mi 'm convè vigilar
lo garrofer de Sagunto.

Assegura en Sagasta qu' en la seva excursió a Zaragoza y a Barcelona, donará notas com las de 'n Garrayre.

Per ell treballa.

Lo qu' es si no canta 'l *Suona la trompa intrépida* dels Puritans, per més que s' esgargamelli, 's queda sense contracta.

Deya en Castelar en la Junta del Cens, responent als que veyan un perill en consultar a la Regent la conveniencia de reunir las Cortes:

«¿Qué institución es esa que si se reúnen las Cortes queda en peligro, y si no se reúnen también?»

—Nada: má a la guitarra, y cantem:

«Ni contigo ni sin ti
tienen mis penas remedio:
contigo porque me matas,
y sin ti porque me muero.»

¡Cuydado, productores cataláns!

Lo govern está en vias d' entrar en negociacions ab los Estats Units, per obrirlos lo mercat de Cuba. La lley establiment lo cabotatge entre la Península y las Antillas corra gran perill de naufragar.

¡Productors cataláns, alerta!

No permeteu que s' arruini l' exportació de nostres productes a una provincia germana.

Perque seria molt trist que Cuba per derramarhi la sanch, sigués espanyola; y que per ferhi negoci s' entregués als Estats Units.

A última hora resulta que 'l fill de 'n Martinez Campos insisteix en presentarse candidat per la Seu d' Urgell, a pesar de sapiguer que allí no 'l volen.

De la Seu fins al cantó
buscas un ' acta, buscas un ' acta;
de la Seu fins al cantó
buscas un sí y tindrás un nó.

¿Quants candidats dirian que t' recomenats en Silvela per amichs y correligionaris, y fins per amigas y correligionarias?

Mil trescents y tants... tres vegadas lo numero total dels que 's necessitan. Entre ells hi figuran germans, fills, nebots y gendres de personaljes y fins promesos de las fillas de personaljes... L' acta de diputat ha de ser lo dot de algunas bodas.

¡Oh si 'l cos electoral se decidís a bufar!... ¡quin huracá!... ¡Cóm se derrumbarian tots aquests castells de cartas y com s' espargirían tots aquests pilots de inmunidad!

¿Encare no n' hi ha prou? ¡Oh patria meva! ¿quán podrem dir de tú qu' estás que bufas!

CARTAS DE FORA.—La gent negra sembla que s' haja contrapuntat a veure qui mourá més escándol y més xivarri. Aquí tenen a un Mossén Quedirán, predicador foraster que desde 'l cubell místich de Cervelló fa la broma de assegurar que 'ls qu' escribim la CAMPANA som dimonis y condemnats irremissiblement los que la llegeixen, y com si n' 'l rey li sigués bon mossó, tracta als mateixos que se l' escoltan de ximplés, brétols y animals. No 'ns ofeném perque 'ns diga dimonis a nosaltres; pero al menos un ' altra vegada serveixis consignar que no portem banyas, per la rahó senzilla de que no permetém qu' entri cap ensonat a casa nostra.

Lo mateix un tal Mossén Turró, que, cremat perque en las sevas comedias místicas de Vidreras, no fa massa bonas entradas, las emprén així mateix contra la premsa liberal, y especialment contra 'l nostre periódich, de una manera la més rabiosa. A pesar de aixó, quan fa una professó, s' ha de contentar ab que l' companyin tres dotzenas escasas de gamarusos.—Més valdria que guardés la seva furia contra un cert vicari qu' ell deu coneixer y 'ls de Vidreras també, qual vicari s' ha conquistat lo motiu de Xulo per las brometas que fa ab las pollas del galliner de las hicas de María y per las molts complacencias que guarda ab las més ayrosas y vistosetas. Aixó sí, entre brisca y tassa de café y altres jochs y altres xarrups, lo tal vicari no 's descuida may de fer la guerra més desatentada contra un dels professors, culpable de professar ideas adelantadas, y més culpable encare de llegir LA CAMPANA. Y de dedicarse ab afany a la ensenyansa. Lo tal vicari creu que la quitxalla apendrà més anant a estudi ab un altre mestre, que durant la guerra passada la va corre ab los crachs. Aquí sí que pot dirse que Déu los cria y ells s' ajuntan.

.. Mossén Cordills, de la Bisbal del Panadés, sentintse

de que li ataquin lo que més ell estima, qu' es la butxaca, diu que 'ls que han fet lo reparto dels consums, causa de totas las sevas amarguras, son una colla de lladres. De pasada, y com que per l' oremus ab tanta facilitat, tira guitxas a la premsa liberal y ab preferencia a la CAMPANA.

L' altre dia mogué un escándol al delegat del Jutje municipal, que ab arreglo a la lley vigent, assistí a la celebració de un matrimoni. Me sembla que si las autoritats judiciales prenguessen cartas en l' assumpto podrian ferli un gran favor: rebajarli las sanchs y evitarli tal vegada una feridura.

L' home negre de Pallejá 's vá pendre tant en serio lo de las maniobras capellanescas, que se 'n vá anar a Barcelona ab la seva cantinera, fentli marxar en l' últim tren del dia avants.—Vaje, mestre, li diuhen ara alguns feligresos, que ab aquestas municions devia fer molt foch.

Resideix a Sant Joan las Fonts, un apreciable francés, nomenat Mr. Drou, segón director de la fábrica de paper del Sr. Capdevila. La senyora de Mr. Drou, estant en estat interessant, aná a participar al rector, que 'l bateig tal vegada hauria de aplassarse, en rahó de que 'ls padrins residían a París y no podían de moment deixar las sevas ocupacions. L' ensonat va rebre la noticia ab gran disgust, posantse a fer uns morros com un trompet. Nasqué la criatura y fou donada a dida a Begudá. Y ja tenim al rector de Begudá, infuhit sens dupte pel de Sant Joan las Fonts, que se 'n vá a trobar a la dida, ab la pretensió de batejar a la criatura sense dir res als pares. La dida s' hi nega, y 'l rector li dñu que desde aquell moment li estarán tancadas las portas de la iglesia. No fentli mella aquesta amenassa, pochos dias després li digué que la faria treure del poble immediatament, sino deixava de criar a un nen que no era batejat. La dida no tingué més remey que cedir y torná la criatura a sus atribulats pares, exposantla a morir de fam. Per fortuna 's trobá un ' altra dida que s' encarregá de nutrirli. ¡S' ha vist may major intolerancia, major falta de caritat y més gran desconsideració a una familia estrangera, que després de tot si aplassava 'l bateig, era per consideracions especiales als que havían de ser padrins? ¡Y tot per l' afany de cobrar 7 ó 8 rals que deuen valer los drets de bateig! .. Ara ni aquests cobrarán, perque Mr. Drou está resolt a prescindir de la mullena mística. Y 'l rector de Sant Joan que s' entretenga tocant lo violi y altres instruments ab las hicas de María, y 'l de Begudá que vaja repetint lo seu estribillo de sempre. «Liberal y home de bé, no pot sé.»

¡POBRA ACADEMIA!

L' Academia de la llengua
¡mirin si n' aném de bé!
acaba de fé académich
al desconegut Fabié ..

En Fabié, un apotecari,
un talent escarransit,
¡académich! ¡¡¡académich!!!
¿no es vritat qu' es divertit?

Preguntin a tot' Espanya,
y si hi ha ningú que sab
qu' es aquest ánima freda,
deixo que 'm tallin lo cap.

Del juny ensá, aquesta terra
se troba tan malament,
que fins sembla que tot bitxo
s' ha begut l' enteniment ..

Es dir, tot bitxo... *distingo*:
hi ha académich sabellut
qu' es molt difícil que 's begui
lo que en sa vida ha tingut.

Es mini-tre de marina
un que no ha vist may lo mar;
dónan cárrechs económichs
als que tot ho compran car.

Fan un inspector d' exercit
d' un comerciant de pènil,
y d' un mossó de la escuadra
un governador civil ..

¡Qui tenia d' aná a dirli
al humorístich Fabié
que ab lo temps alcansaria
tants honors com ara t'!

Ministre de la corona,
diputat, home important,
académich de la llengua...
¿no podrian ferlo sani?

De fixo milló estaria
sobre un altar ben guarnit,
que no pas en aquests puestos
que l' etzar li ha concedit

Lo *Diari* de Barcelona
se 'n podrá ben alabá
d' haver convertit en geni
lo seu corresponsal A.

Perque, fora de las cartas
que en lo *Diari* han vist la llum,
las obras d' aquest fulano
pesan lo mateix que 'l fum.

Si li haguessin dat un títul
d' aquells que avay tothom t'è,
dat lo carácter del home,
jo ho hauria trobat bé.

¿Per qué no podían ferlo,
per evitarli un fracás,
marqués de la ipecacuana
ó baró del *contracs*?

Aixó feya apotecari,
li esqueya perfectament
y no exposava un ministre
a las riallas de la gent.

Ara, al nombrarlo académich,
podrán dir que han halagat
al senyor Martinez Campos,
pero a n' ell l' han aixafat.

La Academia de la llengua
d' ara endavant ja no es ré;

la llengua qu' ella cultiva
será la llengua de bé.

Si 'l seu famós diccionari
estava mal reputat,
¡calculin, desde la fetxa,
los passos que ha reculat!

Ja t' rahó l' Academia
de di, ab graciós bon humor,
que desde 'l seu domicili
limpia, fija y da esplendor.

*Limpia vidres y rajolas,
fija claus a la paret
y da esplendor als tarumbas*
que tenen lo front estret.

C. GUMI.

LA MÁQUINA ELECTORAL.

ENTEN quin sórroll? Es la máquina
de fer diputats, que ja ha comensat
a funcionar.

L' inginyer de la fábrica es en Cánovas, pero 'l maquinista es en Silvela. L' un dona instruccions, l' altre fa rodar l' aparato, seguint las instruccions del director. .. ó fent lo que li passa pel cap.

Aquesta es la causa de que a cada moment se barallin.

—Mira—li diu en Cánovas:—coloca las rodas d' aquest modo y fesme sortir diputat a fulano.

—No pot ser—respón l' altre.—la máquina se 'ns espallaría. ¿Qu' es aquest subjecte?

—Un cosí de la cambra de casa: es un compromís; no 'm fassis quedar malament ..

—Vaja, no m' hi cap aquest tipo dintre del molílo: ja n' hi he enquistat set ó vuyt de cosins. Fémlo gobernador a aquest, si vol: per xó, qualsevulga es bó ..

En Cánovas arrufa 'l nas y en Silvela va fent de las sevas. L' altre dia, d' un cop de máquina, va cambiar lo director de la *Tabacalera*, posantn' hi un de canovista, que a n' ell lo servirá d' alló més bé.

Tenint lo ram de tabacos a la má, en Silvela ja 's veu més las orelas.

No 's pensin que tracti de catequisar lo país donantli tabaco bo, a fi de que la gent, agrahida, voti a favor del govern.

Aixó ni somiarho: aquí estém condemnats a cigarros y governs dolents, per tota la vida

Lo plan d' en Silvela es un altre: ben cla va dirho al director de la *Tabacalera* al donarli possessió del seu destino:

Vosté no ha de fer altra cosa que preguntar a tots los estanquers d' Espanya si están disposats a votar ab nosaltres. Als que diguin que no, 'ls declara cessants y als que diguin que sí, també

—¿També?

—Sí, senyor: aquestos tan mateix ja son canovistas y no necessitan l' alicient del estanch per votar a favor nostre. Los amichs sempre están contents: ¡als contraris es a qui s' ha de amanyegar!

—Perfectament comprés: vaji dihent

—Bueno: vacants tots los estanchs d' Espanya. 'm porta a mí los nombraments en blanch. .. y jo ja 'ls aniré repartint als electors més influents y revoltosos ..

De modo que desde avuy, los estanquers están encarregats de dugas comissions funebres: la de sembrar la mort, escampant puros, y la de procurar la victoria al govern, escampant vots.

Lo únich que hi ha de consolador en tot aixó, es que 'ls fumadores están tan escamats, que es probable que no voldrán acceptar ni 'ls vots ni 'ls puros: los uns perque no tiran; los altres perque tiran massa.

Tonrant a lo de la maquineta, ara 'l govern s' ha adonat de que seria convenient cultivar la amistad de las classes treballadoras.

S' han fet los primers passos y sembla que la cosa s' presenta bé.

A Madrid hi ha hagut ja una reunió electoral obrera; en la que 'ls ministres en persona han servit d' *alabarderos*.

Los gastos, segons se murmura, han sigut sufragats per varias personas *pudiventas* y ministeriales.

Y hasta s' assegura que un dels oradors, un dels *compañeros* que va explicarse ab més brillo a favor del tinglado obrer conservador, era *nada menos* que 'l mateix Cánovas, disfressat hábilment de socialista, ab espardeñas, brusa y gorra espellifada.

Avants de acudir a aquest medi, que apuradament no deixa de ser perillós, s' havia pensat recorre a alló que deya en Cánovas, de comprar lo vot a las personas de posició modesta.

Fins s' havia fet alguna tentativa per via d' ensaig. Don Anton va donar un dematí deu ó dotze pessetas a la seva criada dihentli:

—Tè, baixa al carrer, y vé ab aquests diners quants vots me compres ..

Pero la pobra criada va tornar a casa més sofocada que 'l món, després d' haver arplegat una que altra voleya.

—M' han posat com un drap brut.—va dirli al seu amo:—ningú ha volgut escoltarme. Unicament hi trobat un polissón que ya se me 'l venia 'l vot, pero 'n volta tres duros. .. y encare 's reservava la llibertat de votar a qui li dongués lo gana ..

A pesar d' aquests mals síntomas, en Silvela se 'n riu y assegura a don Anton que alcansaran una victoria completa.

—En últim resultat,—li diu—si veyém que la cosa s' embruta, publicarem un bando que digui aixís:

«Tots los electors que votin contra 'l govern serán fustellats:

«Si a pesar d' aixó, surt algún diputat d' oposició, se li tapparà la boca ab un grapat de fanch, perque no parli.»

FANTÁSTICH.

TELEGRAMAS.

Pekin, 6. (Urgent.)

Govern actualment prepara eleccions de diputats, combinant deu mil tarugos en pró dels seus candidats. Fa llistas plenas d'enredos, cubreix la llei de bunyols... en fi, enganya als pobres xinos, com si fossen espanyols.

Paris, 7.

Tot alló de convertirnos en port, ja está abandonat: hi havia un perill molt seriós si 'l plan s' hagués realitzat. S' ha comprés que 'l millor día lo Peral, tot d'improvis, podíá vení á sorprendre'ns y ferse amo de Paris.

Sant Petersburg, 8. (Matinada.)

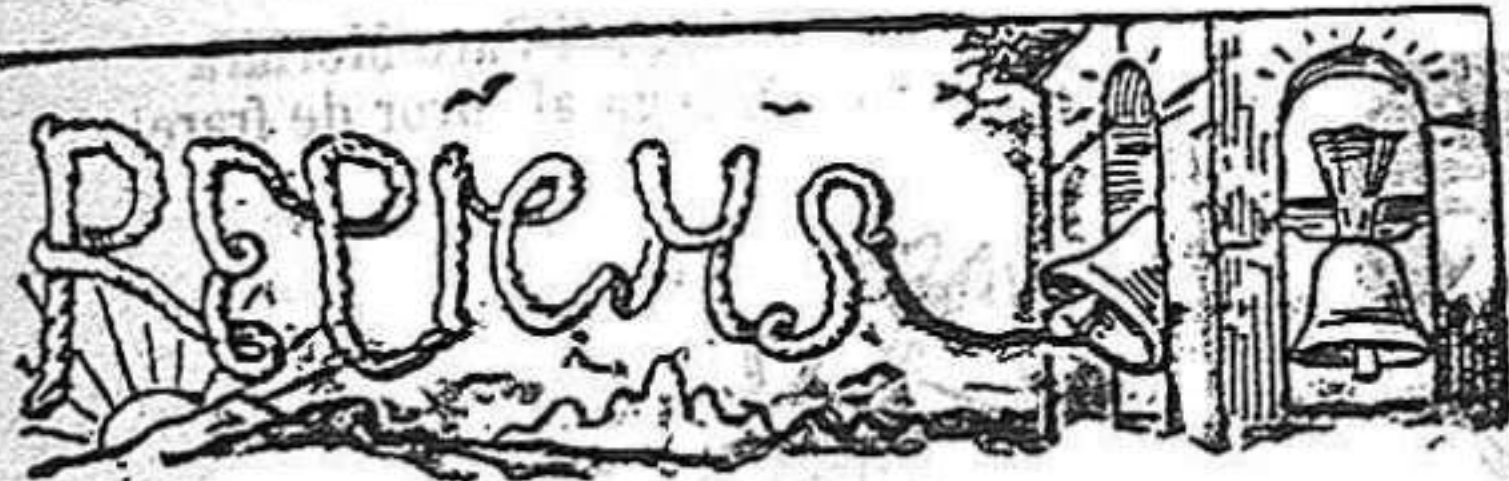
Ha arribat lo conde Orloff y 'l mariscal Brassolaff; lo primer ve de Kartoff, lo segón... ve de Calaf.

Roma, 7.

Duranti il gran temporal d' il golfo di Samatruqui, la nostra famosa esquadra ha tingutto molto cuqui. Ci vede que 'ls monitores son barcos molto bunyuoli, que sóls s' aguantan al mare quan sembla una bassa d' oli.

Habana. (Sense fetxa.)

Lo tabaco va d' esquitllas, lo sucre corra perill; desde que regeix lo bill, aixó sembla un joch de bitllas.

N Romero Robledo ha llicenciat las sévas forsas, y ha concebit un pensament més positiu que alló dels triánguls.

Ara 'l pollastre antequera no pensa sino en establir en la seva hisenda del Romeral, una fàbrica de sucre de remolatxa.

Després de tantas amarguras, res més propi que posarse á fer sucre.

Pero aixís y tot crech que ha fet molt mal llicenciant al seu partit, sobre tot si 's considera qu' entre 'ls reformistas hi havia cada remolatxa, qu' era una delicia!

A pesar de las vivas instancias qu' en Sagasta ha fet pera obligar al govern á obrir las Corts, en Cánovas s' ha empenyat en tenirlas tancadas.

Me sembla que don Antón ab aixó fa un desatino: si no vol obrir las Corts, ¿cóm podrém menjar tocino?

Lo globo cautiu de Madrit ha fet com lo de Barcelona: s' ha incendiat en un moment.

Desenganyarse, á últims del sigle XIX ningú vol ser cautiu, ningú vol estar lligat: ni 'ls globos. Tothom que 's troba lligat, se crema.

Tragerias del submari.

Primer desaprobam lo barco, y en Peral se queda callat y accepta 'l fallo.

Després li proposan que construeixi un submari de pochos quartos per continuar las probas, y també 's mostra conforme.

Finalment, li diuen que no més poden donarli cinch mil duros, porque segueixi estudiant la materia... y també accepta.

Poch á poch, aquest senyor retrocedint ab salero, será capás d' acceptar la plassa de barquillero.

Un gran número de carlins catalans han enviat un gran quadro ab lo seu retrato á n' en Carlets, ab motiu de ser lo seu sant.

Es fama que 'l Terso vá dir:

—¿Ves ara qué m' envian aquests ximplés?... Homes... Tot homes... ¡Si al menos fossen húngaras!...

¡Pobre conde de Paris! No guanya per sustos. Fa politica de pretendent... y 'ls bulangeristas l' engallinan y 'l posan com un drap brut.

Va als Estats Units, s' atura al mitj d' una via, 's presenta un tren... y logra salvarse gracias á haverse pogut agafar á la portella d' un wagó.

Que li serveixi de experiencia y que no 's planti en la via de la República francesa.

Lo primera... 'l tren perdona, y fins permet que s' hi agafi; pero 'l qu' es a la segona... tal vegada 'l tren l' aixafi.

Diu un telégrama de Paris:

«Aquest mati la reyna D.ª Isabel II ha obsequiat ab un espléndit esmorzar als prínceps de Teck.»

Y bé, vaja, si: digali esmorzar, digali Teck.

Continua 'l telégrama:

«Es digno de mencionarse que entre los asistentes á esta fiesta, contábanse siete personas reales.»

¿Set rals? ¡Gran cosa! Encare no arriban á dos pelas.

¡Están ben divertits los habitants de Madrit!

Hi ha cólera.

Hi ha verola.

Hi ha miseria...

L' únich consol que á la gent li queda, entre aquest enredo, es que al menos, actualment, no hi ha en Romero Robledo.

Un veterano 'm deya aquest dia:

—¿Creurá que cada vegada que sento parlar de la Junta central del Cens, m' entusiasma, fins al punt de que 'm sembla que 'm torno jove?

—¿Y aixó?

—¡Que vol que li diga! 'L nom de Junta central me recorda la Camancia! Y canto alló de

Xim, xim xim...

Madurs á la paella...

—No 's crega. A la paella ja hi son. Y ja fá temps que se 'ls está fregint la sanch.

¡Quin doll de plans no té 'l ministre de Marina! Ja 's parla, pero ab molta formalitat, de la formació de tres poderosas esquadras, l' una de las quals se situará á Cartagena, l' altra á Cádiz, y la tercera al Ferrol.

—¿Pero y ab quins barcos?—preguntarán vostés. Sobre aixó no s' hi amohinio. Los barcos encare s' han de fer: y 'ls diners pera pagarlos també.

Los francesos, al traduhir la frase: «Castells en l' ayre», diuen: *Chateaux en Espagne*.

Peró molt me temo que al tenir coneixement dels plans del ministre de marina, canviant los castells en barcos, dirán:— *Vaisseaux en Espagne*.

Un telégrama:

«Los carlistas están molt animats, assegurant que per la próxima campanya electoral han lograt ja reunir elements importantissims.»

Los elements en qüestió lo telégrama se 'ls calla, pero ja 'ls ho diré jo: ¡han fet provisió de palla!

Una frase del doblegadis Silvela, á propòsit del conflicte que vá surgir entre 'l Govern y la Junta central del Cens.

—«Crech que 'l conflicte 's resoldrá pacíficament, dat que 'l govern está casat ab la Junta del Cens, y no olvidem aquella recomandació que fá la Epistola de Sant Pau, dihent que 'l marit vé obligat á cedir algunas vegadas en la seva autoritat y dret pera conservar la pau de la familia. Lo govern, com 'a marit, cedirá de son dret.»

De manera que 'l govern y la Junta del Cens están casats, lo qual no té res d' extrany, en vista de que ab una mica més aquell matrimoni 's tira 'ls plats pel cap.

De manera, també, que en aquest matrimoni 'l Govern es l' home y la Junta del Cens la dona.

Donchs consti, que lo qu' es aquesta vegada, al pobre marit la dona se li ha posat las calsas.

L' Alonso Martinez continúa jugant per partida doble: assegurant á en Sagasta que va ab ell, pero fent la gara gara á n' en Cánovas.

¡No 'n fá poch de temps que 'l coneixem nosaltres á aquest Martinez!

Va daurat de fusionista, pero es ben conservadó: en fregantlo una miqueta, tót seguit surt lo llautó.

Una de las embarcacions enviadas últimament á Fernando Poo, es la goleta *Isabel II*. ¡Pobra *Isabel II*, qui li navia de dir que cap á sas vellesas faria rumbo á Fernando Poo!

A Yecla 'ls fusionistas s' han fet conservadors y 'ls conservadors fusionistas.

Tant se val! Remenin un femer tant com vulgan, y aixís lo que vá á sobre, com lo que queda á sota, tot es lo mateix: es á dir: tot son fems.

Creguin que no anirém bé fins que logrem colgarlos al péu de la soca del arbre de la llibertat.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.— *Vi-na-gre.*
2. ANAGRAMA.— *Pares-Persa-Pesar-Presa-Peras*
3. TRENCA-CLOSCAS.— *La dida—Lo contramestre—La Creu de la Masia.*
4. GEROGLÍFICH.— *Per la Candelera, los ous de carrera.*

Han endevinat 4 solucions los ciutadans Barba-roja y Sicutérat; 3. Un de fora.. Mossen Quico y Pep Pinyol; 2. Sablbrugas y Andarin; y 1 no més, Antón de la Forca y J. M. B.

XARADA.

No es barato, de segú,
lo hu.
Molt content está ab un os
un dos.
Y ningú 'l vol ni ab dinés
lo tres.

Y més d' un hu-dos ha dit
paraulas d' índole tal,
alabant al seu partit,
qu' he vist clar qu' era un total.

E. SUNYÉ Y S. LÓPEZ.

ANAGRAMA.

—¿D' ahont vens tant depressa Tot?
—Vinch de comprá aquest Total
perque avuy lo meu nebot
me 'n ha trencat un de igual.

TRENCA-CLOSCAS.

PEDRO EROSI TELL.

GALICIA.

Formar ab aquestas llettras lo títul de un drama castellá.
Un FRANCHUTI.

GEROGLÍFICH.

Tot
Llibret
FILLS

XANIGOTS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans Candela, E. Oromina, E. de la Montanya, R. Maristany, F. Vidal, Pelma, J. M. Feliu, Baldri Fulano, R. Bruna, Fill de sa mare, y Pepus:—Lo que 'ns envian aquesta senmana no fa per casa.

Ciutadans D. Bartrina, Frare Lagartijn y C.^s, Tetus Burras y S., A. C. y Barretina Amadeo, Felipel, Un encatalanat, Pep de l' Ostia, E. Sunyé y S. López, J. C., J. M. Bonaparta, Ll. Olivé, R. Giné Llagosta, y Mr. Eugon y C.^s:—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciutadà A. Llimoner: No 'ns desagrada; pero prefeririam alguna cosa del género festiu.—A. Palleja: Tot lo que 'ns envia, 'ns fa olor de copiat.—J. Tomas y demés companys de Vilanova: Hem de tehir compassió dels que pateixen dels nervis: nosaltres prou volem curar-los; pero no ha sigut possible y 'ls hem hagut de donar aqueixa satisfacció.—M. Gardó Ferrer: Esta bé.—L. Bernat: Los dibuixos no filan prou.—Rengif: La poesia 'ns agrada; lo que no 'ns agrada tant es la seva tendencia social.—Xanigots: Aprofitarém los versos y molta cosa de lo demés.—J. Roig Cordomí: Aquesta senmana no ha estat prou felis.—Follet: Ja n' es d' intencionada; fins pot ser una mica perillosa pels dos versos finals, que son tota la gracia de la composició. ¿Ns arriscarém á publicarla? Ho consultarém ab lo cuixí.—J. Casanova V.: Té molta rabó: l' haver donat en la senmana passada com de vosté un epitafi qu' era del senyor Gardó y Ferrer sigué una inadvertencia del compaginador del número citat. Consti perque si aixís y de cap més modo.—Jofre B. Gorní: L' article es regular: procurarém aprofitarlo.—J. Loksmith B.: Va bé.—J. G.: Celebrém mica carrinonet.—Frare Llescas: Aprofitarém molta cosa.—E. Virgili: Va bé.—Ll. Salvador: Lo mateix li dihém.—J. Abril Virgili: Idem de lienzo.—J. Aladern: Mirarém de aprofitarlo; per més que prefeririam alguna cosa de més vigor.

ALMANACH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

Continuém acopiant materias pera publicarlo quan antes. Está adelantada la impressió dels preciósos cromos que l' ilustrarán. Vostés veurán prompte que no exagerém al dirlos que será un Almanach nutrit de dibuixos xispejants y text escullidissim.

Recomaném á nostres corresponsals que 'ns fassin pedido dels que necessitin.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

Simulacro: ¡Pim! ¡Pam! ¡Pum!
¡Tot s' ho van gastar en fum!

Un arcalde que s' inclina
als germans de la Doctrina.

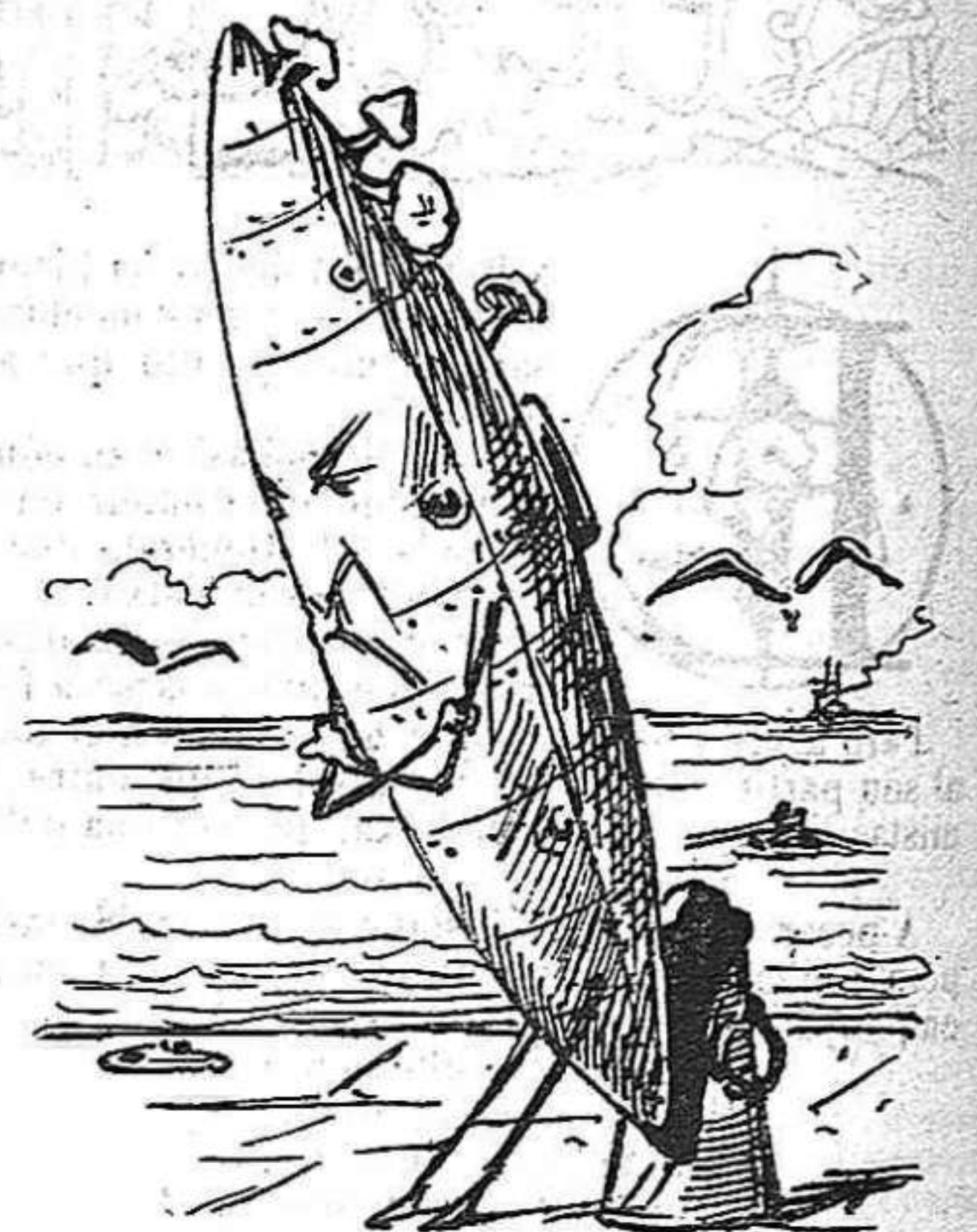
A Vigo 'l Pare Mortara
s' entrega al furor de frare!

Fabié desde aquest moment
limpia, fija... y pasta unguent.

¡Ay Monstruo, estás ben posal!
¡Qué te 'n veus d' embolicat!

Tristesa de un submari:
¡Déu meu que serà de mil...

Tra tanta epidemia y pesta,
¡no 'ns faltava més que aquesta!...

Si sab extrenyer bé 'l puny
y vol, pot arribar lluny!

Y aquest ni sab hont anà,
ni 'l que 's pesca, ni 'l que 's fá.